

[Anne Grete Holmsgård]

Tilbage står for os problemet om en skattereform, og derfor er det vigtigt for vores endelige stillingtagen til de to lovforslag, at vi kan få regeringen til at bekræfte, at indførelse af indekslån til boligbyggeriet ikke mindsker regeringens ønsker om at gennemføre en skattefradragsreform. Det er vel mest rimeligt, at det er skatteministeren, der svarer på det, og da han ikke er til stede, vil jeg i stedet for stille spørgsmålet skriftligt gennem udvalget og håber så, at vi kan få et hurtigt svar på det.

Så vil jeg lige sige med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet, at vi vil gå imod venstres, konservatives, kristeligt folkepartis og de radikales forslag om at udvide kvoten for nybyggeri af andelsboliger. Vi mener ikke, der er brug for det. Det er en ny type ejerboliger, som vi har vendt os imod lige fra den dag, de blev indført, nemlig i 1980, hvor de også kom ind sammen med en forøgelse af den almennyttige kvota. Derimod så vi gerne, at den almennyttige kvota blev øget betydeligt.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Dræbye, at det rent faktisk forholder sig sådan, at når vi er ved udgangen af 1983, er der ingen kvota for hverken det almennyttige byggeri eller andelsboliger. Det bliver fremover vedtaget ved finansloven, og her vil jeg godt referere til § 8 i lovforslaget, som jo ændrer boligbyggeriloven på det område.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti har altid været positiv over for forsøg med indeksregulerede lån til boligbyggeri, og jeg tør da også sige, at vi for flere år siden indgik i forhandlinger også med den nuværende boligminister, hvis jeg ikke husker fejl, netop om at prøvekøre nogle indeksobligationer i byggeriet. Dengang vandt forslaget ikke tilstrækkelig gehør hverken i regeringen eller i folketinget, og derfor blev det ikke realiseret. Vi mente, det var en rimelig måde at prøvekøre noget på, som er ganske nyt, og som er vanskeligt overskueligt, både for dem, der skal købe obligationerne, og for dem, der skal sælge dem.

Ved sidste aftale om en finansiering af det almennyttige byggeri skal jeg indrømme at vi

klart gjorde opmærksom på, at vi ikke fortsat ville medvirke til at støtte det almennyttige byggeri med den rentesikringsordning, vi har i dag, fordi renteniveauet er løbet fra en sådan ordning, hvad ministeren og flere partier nu også har erkendt, simpelt hen fordi denne rentestøtteordning bevirker, at det offentlige faktisk kommer til at betale det almennyttige byggeri fuldt ud. Så kan man lige så godt betale det fuldt ud med det samme og sige: værsgo, her står det fiks og færdig, gratis til indflytning for lejerne.

Indeksfinansieringen var derfor en af de veje, vi mente man kunne gå bl.a. på dette område. Vi følte også, at man kunne bruge det på dele af det private byggeris område, og vi følte i høj grad, at man i den nuværende situation kunne bruge det til refinansiering af højtforrentede dele af landbrugets gæld. Det var de områder, vi ønskede man skulle tage hul på nu med en indeksfinansiering, men kun disse områder. Ved kun at lade indeksfinansieringen gælde for ret begrænsede områder i begyndelsen ville det i højere grad være muligt at foretage den nødvendige kurspleje, således at introduktionsvanskelighederne og de lovmæssige mangler, som givet er der, og de skattemæssige skævheder, som enhver ved er der, ikke i så udtalt grad skulle ødelægge fremtidsmulighederne for en måske udmærket finansieringsmetode.

Men mens man altså for få år siden ikke ville prøvekøre blot for en milliard kroner af den slags obligationer, kaster man sig nu ud på det helt dybe vand – ganske vist med boligministerens kendte bemærkning: det går nok, og især med støtte fra økonomiministeren med udtalelsen til Information fra den 25. februar. Så kan det måske gå lidt bedre, end boligministeren havde håbet i første omgang.

Vi mener f.eks. i kristeligt folkeparti, at § 2 kun skulle have indeholdt stk. 1, 2 og 5. Hvis man havde begrænset sig til dem og så en refinansiering af landbrugets gæld, havde man haft en mulighed for at foretage en rimelig kurspleje. Man havde haft mulighed for at introducere ordningen rigtigt, så den blev en succes, hvor den nu let bliver en fiasko, fordi man ikke forstod at begrænse sig i tide. Derfor må vi selvfølgelig stemme imod ethvert ændringsforslag, som udvider området for indeksfinansiering; det gælder f.eks. ændringsforslag nr. 2 og 3.